

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 121.722 van 16 juli 2003
in de zaak A. 134.793/X-11.350.**

In zake :

1. Rik DECEUNINCK,
2. Hilda DEFOUR,
wonende te 8770 INGELMUNSTER,
Krekelstraat 57 A

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te 9255 BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20.

tussenkomen partij :

de n.v. AQUAFIN,
die woonplaats kiets bij
Advocaten R. HONORE en F. VANDEN BERGHE,
kantoor houdende te 8500 KORTRIJK,
President Kennedypark 4A.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Rik DECEUNINCK en Hilda DEFOUR op 31 maart 2003 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 29 januari 2003 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw "waarbij de oprichting van een rioolwaterzuiveringsinfrastructuur in de gemeente Meulebeke en Ingelmunster van openbaar nut wordt verklaard";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 juni 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 juni 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat V. HOOGHE die, loco Advocaat L. DECLERCQ verschijnt voor verzoekers, van Advocaat S. BEECKMAN die, loco Advocaat I. LAUREYS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat F. VANDEN BERGHE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. AQUAFIN met een verzoekschrift van 12 mei 2003 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de verzoekende partijen op 17 juni 2003 een "nota" hebben ingediend; dat de verwerende partij en de tussenkomende partij terecht opmerken dat de mogelijkheid tot het indienen van een dergelijk stuk niet is voorzien in de procedure; dat genoemde "nota" uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw bij het bestreden besluit van 29 januari 2003 de oprichting van een rioolwaterzuiveringsinfrastructuur in de gemeenten Meulebeke en Ingelmunster van openbaar nut heeft verklaard; dat de verzoekende partijen verklaren landbouwer-tuinbouwer te zijn en (mede)eigenaars en gebruikers van het perceel kadastraal bekend Sectie B, nr. 1052 c (inneming 19) en gebruikers van de percelen kadastraal bekend Sectie B, nrs. 1308, 1297 B en 1296 A (innemingen 20 t.e.m. 22);

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden

aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekers laten gelden wat volgt :

"Indien het Ministerieel Besluit uitvoering zou vinden, dan zou het onroerend goed van verzoekers onherstelbare schade ondervinden.

Immers : indien uitgevoerd, dan is de situatie onomkeerbaar en zou in geval het beroep tot nietigverklaring wordt ingewilligd, de terugkeer naar de status ante quem niet meer mogelijk zijn.

Derhalve is het noodzakelijk dat het Ministerieel Besluit wordt geschorst.";

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen antwoordt wat volgt :

"Vooreerst zij al opgemerkt dat van de tientallen gezinnen en bedrijven die eigenaar zijn van een onbebouwd perceel dat in aanmerking kwam voor de van openbaar nut verklaring in het kader van dit project zowel op het grondgebied van de Gemeente Meulebeke als op het grondgebied van de Gemeente Ingelmunster, verzoekers de enige zijn van de eigenaars die én bezwaar hebben aangetekend in het kader van het openbaar onderzoek én de van openbaar nut verklaring bestrijden met huidig administratief beroep.

Verzoekers zijn opvallend (al te) vaag en (al te) summier bij de uiteenzetting in het verzoekschrift tot schorsing van het door hen beweerd moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij zouden lijden door de tenuitvoerlegging van de bestreden Ministeriële Beslissing van 29 januari 2003.

Zij maken er zich namelijk 'van af' in één zin : (pagina 5 voorlaatste alinea) 'Immers, indien uitgevoerd zou worden, dan is de situatie onomkeerbaar en zou in geval het beroep tot nietigverklaring wordt ingewilligd, de terugkeer naar de status ante quem niet meer mogelijk zijn'.

Het is vaste rechtspraak van Uw Raad dat te vage en algemene beweringen of al te summiere uiteenzettingen niet kunnen leiden tot het aanvaarden van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Het nadeel dat door verzoekers wordt ingeroepen is -in hoofdorde samengevat- dat enkel nog de schorsing van de tenuitvoerlegging van de door haar bestreden Ministeriële beslissing de uitvoering van de geplande werken in de weg staat en dat door het bestreden besluit verzoekers als land- en tuinbouwers een onaanvaardbaar nadeel zullen lijden door de plaatsing van de installatie en het weg en weer rijden van vrachtwagens op hun cultuurgronden.

De impliciete hoogdringendheid die verzoekers inroepen, snijdt geen hout. De (toekomstige en geplande) werken moeten nog het voorwerp uitmaken van nog te verlenen vergunningen.

De werken zullen trouwens (net zoals dit elders het geval is) gefaseerd gebeuren.

De bestreden beslissing heeft bovendien louter de verklaring van openbaar nut van de bouw van de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur tot voorwerp.

Het is vaste rechtspraak van de Raad van State dat de door een verzoekende partij ingeroepen nadelen met betrekking tot het gebruik, het genot en de beschikking over haar eigendom niet rechtstreeks voortvloeien uit het bestreden besluit maar uit eventueel nog te verlenen bouw- en exploitatievergunningen.

(...)

De stelling van verzoekers als zouden de gevolgen van de te vestigen tijdelijke werkzone en van de uit te voeren infrastructuurwerken een minderwaarde van hun cultuurgronden en een onomkeerbare moeilijke doorgang naar hun percelen met zich brengen wordt met geen enkel concreet gegeven gestaafd.

Bovendien is een dergelijk nadeel per definitie financieel van aard en dus niet moeilijk te herstellen.

Het zogenaamde bekkencomité heeft in juni 2002 uitgebreid het geplande tracé bekritiseerd en aan belangenafweging gedaan.

Daar waar de NV AQUAFIN in de toekomst - na het tussenkomen van een onteigeningsbesluit en na het bekomen van de nodige bouwvergunningen - zou moeten overgaan tot het innemen van én vervolgens omringen van een stukje grond van 6 m³ door prikkeldraad en daar waar de toegangsweg tijdelijk enigszins zal belemmerd worden naar de achterliggende percelen, werd in de bestreden beslissing uitdrukkelijk reeds de verplichting ingeschreven naar de NV AQUAFIN toe om alle mogelijke regelingen te nemen om - zelfs gedurende deze werkzaamheden - een normaal gebruik van de grond die gedeeltelijk belast zal zijn met een erfdienstbaarheid voor verzoekers als eigenaars mogelijk te maken.

Zoals later zal worden uiteengezet naar aanleiding van de bespreking der middelen die door verzoekers worden ingeroepen met het oog op de vernietiging van het bestreden Ministerieel Besluit, zijn er geen concrete aanwijzingen als zouden de nog in de toekomst uit te voeren werken (waarvoor, hetzij herhaald, nog vergunningen dienen te worden afgeleverd) 'onherstelbare structuurschade', vernielingen of enige andere vorm van ernstig hinder meebrengen voor verzoekers.

Verzoekende partijen tonen op geen enkele wijze het door hen beweerd geleden moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat zou worden verwezenlijkt door de enkele tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing";

Overwegende dat de tussenkommende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst antwoordt wat volgt :

"6. Om een schorsing te bekomen moet cumulatief aan twee voorwaarden voldaan zijn.

- de bestreden beslissing moet prima facie aangetast zijn door onwettigheid;
- de tenuitvoerlegging van de beslissing van aard is aan de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te berokkenen (artikel 17 gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Het is vaststaand dat dit laatste vereiste minstens inhoudt dat de tenuitvoerlegging 1° een nadeel berokkent aan de verzoekers, 2° dat dit nadeel ernstig moet zijn, 3° dat het nadeel moeilijk te herstellen moet zijn, 4° en dat het nadeel in rechtstreeks oorzakelijk verband moet staan met de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Aan deze vereisten is in casu niet voldaan.

Geen rechtstreeks oorzakelijk verband met de bestreden beslissing

7. De tussenkommende partij is van oordeel dat de nadelen die verzoekers schetsen niet voortvloeien uit de bestreden beslissing zelf, waarbij de werken eenvoudigweg, van openbaar nut worden verklaard, maar uit de bouwvergunning die reeds op 14 januari 2003 werd afgeleverd voor het project.

Eerst ingevolge de bouwvergunningen kunnen de werken concreet worden aangevat.

Daarom alleen reeds is de vordering onontvankelijk.

Hoogstens is er een hypothetisch nadeel aan de orde en in ieder geval geen ernstig nadeel

a. Wat betreft het gebruik van de gronden voor het tijdelijk plaatsen van een grondmenginstallatie en de toegankelijkheid van het terrein

8. Verzoekende partij werpt op dat het heen en weer rijden van vrachtwagens naar en van de grondmenginstallatie 'onherstelbare structuurschade' zal veroorzaken aan de zeer goede tuinbouwgronden.

Dit geheel ten onrechte.

- Vooraleer de grondmenginstallatie op het terrein wordt gebracht wordt de teelaarde in de werkzone afgegraven en opzij gestapeld, precies om geen structuurschade te doen ontstaan.

Dit blijkt zeer duidelijk uit de beslissing zelf waarin men leest :

'Overwegende dat er voor de aanleg van de persleiding een werkzone ter beschikking wordt gesteld van de aannemer om de aannemer de mogelijkheid te beiden om de teelaarde apart af te graven en op het perceel ter plaatse te stapelen en dit om grondvermenging met de onderliggende lagen te voorkomen' (pg.5) (...)

'Overwegende dat door het apart stapelen van de teelaarde de grondvermenging en structuurschade tot een absoluut minimum wordt beperkt en de gebruiker van de percelen ... zal vergoed worden voor de geleden structuur- en cultuurschade en dit na uitvoering van de werken.'(pg.5)

- De bestreden beslissing vermeldt ook :

- dat AQUAFIN bevestigt dat, terzake voor de mogelijke plaatsing van een grondmenginstallatie op het bovenvermeld perceel toepassing zal worden gemaakt van art.5.1.2 van het Standaardbestek 250'

Toepassing van het standaardbestek 250 houdt in dat AQUAFIN controle uitoefent opdat de grondmenginstallatie geen schade toebrengt.

Met andere woorden:

- staat men hier niet voor een zeker nadeel, maar voor een louter hypothetisch nadeel, hetgeen onvoldoende is om bij de Raad van State een schorsing te bekomen;

- is het zo dat, voor zover deze hypothese zich ooit zou realiseren, het nadeel in ieder geval niet ernstig is want absoluut minimaal.

Bovendien is de schade niet moeilijk herstelbaar. Zij is hetzij in natura vergoedbaar doordat het bestuur na de werken de grond opnieuw open trekt en afwerkt met de laag teelaarde die aan de kant werd gelegd, hetzij doordat het bestuur een schadevergoeding verleent aan de verzoekende partij die haar in staat stelt dit zelf te doen.

9. Structuurschade is ook steeds in geld waardeerbaar, zoals blijkt uit het protocol dat AQUAFIN met de BOERENBOND afsloot.

Het is vaste rechtspraak van de Raad van State dat geen schorsing wordt toegekend voor alle mogelijke schade die in geld waardeerbaar is. De beweerde schade in hoofde van eiseres is zeker in geld waardeerbaar.

10. De bewering alsof de toegang zou belemmerd zijn, gedurende de periode van aanleg van het volledige traject, van hun achterliggende percelen en woning is evenmin correct.

Men vraagt zich af waar verzoekers dit halen nu het bestreden besluit uitdrukkelijk stelt :

'Wat door een gefaseerde uitvoering van de werken de toegang steeds gewaarborgd zal blijven;'(pg. 3)

Verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat dit een ijdele waarborg zou zijn. Zij toont ook niet aan hoe de toegang zou verhinderd worden. Reeds op zicht van het plan kan men vaststellen dat van enige belemmering geen sprake is.

b. Wat de plaatsing van de ontluuchtingsput betreft

11. Het is ronduit overdreven te stellen dat de inplanting van de put 'uiterst hinderlijk' zou zijn zoals de tegenpartij de zaak voorstelt.

Op het plan valt duidelijk af te lezen dat de ontluuchtingsput zich op de uiterste rand van het perceel bevindt en niet groter is dan 6 m² (zie vermelding bovengrondse inneming 6 m²). De oppervlakte is, tegen de achtergrond van het totale perceel verwaarloosbaar.

Dit blijkt ook uit het feit dat de eigenaar van het perceel wel met de tussenkomende partij overeen kon komen en zich niet tegen de inlijving verzette.

Dat verzoekende partij deze 6 vierkante meter niet meer kan gebruiken, is geen ernstig nadeel.

Haar nadeel is hier andermaal louter pecuniair en volstrekt te remediëren zonder dat de werken van de tussenkomende partij dienen geschorst.

12. Voor wat het kan dienen merkt de tussenkomende partij ook op dat het onmogelijk is om de put zomaar elders in te planten.

Voor een optimaal lengteprofiel van de persleiding wordt deze stijgend weg van het pompstation aangelegd. Gezien het hier een lange persleiding betreft, werd omwille van beperking van het grondverzet een tussenliggend hoogpunt (ontluchter-constructie) in de persleiding gecreëerd.

Gezien de aanwezigheid van verschillende nutsleidingen (waarvan geen exacte diepteligging kan worden verkregen) langsheen de Krekelstraat werd het hoogpunt vanaf het pompstation net voor de dwarsing van de Krekelstraat gerealiseerd om een maximaal hoogteverschil te creëren met de te dwarsen nutsleidingen.

Indien het hoogpunt aan de andere zijde van de straat zou gecreëerd worden, dan worden de nutsleidingen met een minder hoogteverschil gedwarst (gemiddeld 80 centimeter hoger) en zou dit aanleiding kunnen geven tot aanpassingen van de nutsleidingen met bijkomende hinder voor de buurt. Met de huidige inplanting werd deze mogelijkheid tot dwarsingskosten geminimaliseerd.

De door de verzoekende partij op het plan aangeduide voorstel van inplantingsplaats (X in een cirkel op het plan 1 bis) voor de ontluchtersconstructie betreft de overrijdbare Krekelstraat. Dit is niet verenigbaar met de niet-

overrijdbare bovenbouw van dergelijke constructie, zijnde de be- en ontluchtingspijp in roestvrij staal.

Deze voorgestelde inplanting zou bovendien een extra aan opbraak en herstel van de bestaande toestand met zich meebrengen van ongeveer 100 m² voor het wegdek van de Krekelstraat ofwel ongeveer 30 m² betonverharding gelegen tussen de Krekelstraat en de hangaar welke eveneens bijkomende hinder en kosten met zich zou meebrengen, die volgens afspraken met onze opdrachtgever waar mogelijk dienen vermeden te worden.

Het alternatief van de verzoekende partij is dus totaal onrealistisch.

13. Besluit. Verzoekers bewijzen niet dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijden";

Overwegende dat het nadeel zijn rechtstreekse oorzaak dient te vinden in het bestreden besluit; dat dit besluit de oprichting van een rioolwaterzuiveringsinfrastructuur in de gemeenten Meulebeke en Ingelmunster van openbaar nut verklaart; dat verzoekers zich ertoe beperken in algemene bewoordingen te stellen dat de "uitvoering" van het bestreden besluit "onherstelbare schade" zal berokkenen; dat zij deze "schade" evenwel op geen enkele wijze toelichten; dat vage en algemene beweringen zoals deze aangevoerd in het verzoekschrift niet volstaan om aannemelijk te maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. AQUAFIN in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien juli 2003, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.